ANUL VIII.—No. 2231 EDIŢIA A TREIA DUMINICA 18 IUNIE 1895.

NUMERUL 10 BANI

ABONAMENTELE
ÎNCEP LA 1 ŞI 15 ALE FIE-CĂREÎ LUNI
ŞI SE PLĂTESC TOT-D'A-UNA ÎNAINTE

ÎN Bucureşti LA CASA ADMINISTRAŢIEÎ
DIN Judeţe şi Streinătate PRIN MANDATE POŞTALE
UN AN ÎN ŢARĂ 30 LEÎ; ÎN STREINĂTATE 50 LEÎ
ŞASE LUNÎ .. 15 » » » 25 »
TREÎ LUNÎ .. 8 » » » 13 »

Un numer în streinătate 30 bani

MANUSCRIPTELE NU SE ÎNAPOIAZĂ

Adevĕrul

Să te fereştĭ Române de cuiŭ strein în casă
V. Alexandri.

NUMERUL 10 BANI

ANUNCIURILE
DIN Bucureştĭ şi judeţe SE PRIMESC numaĭ la Administraţie
DIN Streinătate, DIRECT LA ADMINISTRAŢIE ŞI la toate oficiele de publicitate
ANUNCIURĬ LA PAG. IV . . . . . 0,30 b. linia
» » » III . . . . . 2,— leĭ »
» » » II . . . . . 3,— » »
INSERŢIELE ŞI RECLAMELE 3 LEĬ RÎNDUL.
La Paris, ZIARUL SE GĂSEŞTE DE VÎNZARE CU NUMERUL LA
kioşcul No. 192, Boulev. St.-Germain

UN NUMER VECHIŬ 30 BANI

ADMINISTRAŢIA
PASAGIUL BĂNCEI NAŢIONALE (CASELE KARAGEORGEVICI)

Director politic: ALEX. V. BELDIMANŬ

REDACŢIA
PASAGIUL BĂNCEI NAŢIONALE (CASELE KARAGEORGEVICI)

SITUAŢIA

A venit momentul ca să aruncăm o privire asupra situaţieĭ politice a ţăreĭ şi asupra situaţieĭ partidelor noastre.

Ultimile evenimente, întîmplările scabroase, frămîntările din sînul partidului conservator, actele de violenţă alternînd cu actele de slăbiciune, purtarea fără francheţă ca şi fără energie a miniştrilor aŭ zvîrlit panica în partidul de la guvern şi nedumerirea în partidul din opoziţiune.

Impresiunea generală este că o asemenea situaţiune nu poate dura. Conservatoriĭ înşişi recunosc că o periculoasă dezorganizaţiune a cuprins partidul şi că descompunerea se propagă şi atinge liniştea ţăreĭ. Semnele dizoluţiuneĭ se multiplică, pretutindenĭ opoziţiunea triumfă în alegerĭ fără să aibă motive de triumf, membriĭ familieĭ conservatoare nu se maĭ înţeleg şi se duşmănesc, conservatoriĭ văzînd că opoziţiunea nu'ĭ poate dărîma şi-aŭ luat sarcina de a se dărîma singurĭ.

Slăbiciunea partiduluĭ conservator este, aşa dar, manifestă, dar cu toate acestea atmosfera pare liniştită, lumea este indiferentă, ţara se plictiseşte, precum spunea Lamartine pentru a zugrăvi situaţia Franciei în ajunul revoluţiuneĭ de la 1848.

In adevăr, ţara moare de urît văzînd la cîrmă un partid incapabil de a guverna, şi în opoziţiune un partid neputincios de a răsturna.

In asemenea situaţiĭ nimenĭ nu se poate pasiona nicĭ indivizii, nicĭ masele, actele de eroizm nu se pot produce, poporul simte că lupta actuală nu comportă de cît mobilurĭ egoiste, conservatorilor le lipseşte conştiinţa poziţiuneĭ lor la minister, liberalilor le lipseşte conştiinţa putereĭ lor electorale.

Adevărul este că toate partidele politice sînt astă-zĭ maĭ pe jos de cît sarcina ce aŭ. In toate direcţiunile constatăm o scădere a nivelului, discuţiunile în parlament şi în presă se prezintă în haina micilor personalităţĭ, gîndirile politicianilor sînt mediocre, expresiunile lor vulgare, oamenii de stat aŭ pierit.

Nicĭ o idee, absolut nicĭ una nu maĭ deosebeşte partidele istorice; perfect de acord asupra tuturor principiilor fundamentale, perfect de acord asupra mijloacelor de guvernămînt, ele se duşmănesc exclusiv numaĭ de la putere şi de la buget, fie-care fuge de o idee nouă saŭ de o reformă, lupta lor este fără convingere şi fraza lor este fără căldură. Pe cine maĭ poate interesa o asemenea luptă?

De abia dacă coteriile districtuale se maĭ agită pentru propriile lor interese. Ele ne fac impresia acelor actorĭ proştĭ carĭ joacă înaintea sălilor deşarte, bieţiĭ actorĭ îşĭ fac datoria, îşĭ execută rolurile, dar nu e nimenea acolo, nicĭ admiratorĭ nicĭ duşmanĭ, nicĭ cine să 'ĭ aplaude, nicĭ cine să 'ĭ fluere. Asemenea saltimbancĭ de bîlciŭ nu sînt asistaţĭ pretutindenĭ de cît de dispreţul public. Numaĭ nu trebue să uităm că prelungirea uneĭ asemenea stărĭ de lucrurĭ este pentru paguba societăţeĭ noastre politice.

D-l Catargiu a îmbătrînit şi nu vrea să înţeleagă. D-sa nu poate şti că încă de mult a rămas în afară din sfera activităţeĭ intelectuale a omenireĭ şi că viaţa D-sale vegetativă trebue de acuma consacrată repausuluĭ, iar nu turmentată pentru turmentarea şi maĭ mare a intereselor publice. Iar D-l Carp, acest critic implacabil de odinioară, a început să se mulţumească tot cu maĭ puţin, şi D-sa, care găsea pe D-l Catargiu prea bătrîn la 1888, îl găseşte la 1895 tocmaĭ bun ca să guverneze. Să fi întinerit D-l Catargiu? Maĭ degrabă pot crede că îmbătrîneşte şi D-l Carp.

In partidul liberal lipseşte direcţia şi energia voinţeĭ. Aceea ce constatăm la conservatorĭ, constatăm şi la duşmanii lor, aŭ pierit bărbaţii de stat, pentru a lăsa locurile dintîiŭ oamenilor de mîna a doua, şi, vorba luĭ Eminescu, s'aŭ dus maeştrii şi aŭ rămas epigonii.

Nicĭ odată ca astă-zĭ nu ar fi fost locul pentru un al treilea partid conştient, viguros, cult şi onest. Ţara e setoasă de o formaţiune nouă, de un partid tînăr care să'ĭ redea speranţele pierdute, care să'ĭ reînalţe moralul scăzut. S'aŭ compromis şi liberaliĭ şi conservatoriĭ, ţara nu'şĭ maĭ dă osteneala nicĭ să răstoarne pe ceĭ dintîiŭ, nicĭ să înalţe pe ceĭ din urmă, — dar unde e partidul viitoruluĭ?

Acum cîţi-va anĭ se înălţase, la răsărit, o stea cu lucirĭ viĭ, şi acuma lumina eĭ a pierit.

Să fi pierit steaua însăşĭ saŭ o eclipsează nourul vre-uneia din vechile partide?

Const. C. Bacalbaşa

SATIRA ZILEI

O poveste

Se zice că odată un ţigan s'a dus cu boerul săŭ pe cîmp. Acolo boerul, care avea o basma cu cireşe, s'a pus jos, a mîncat cît a mîncat, şi apoĭ s'a sculat şi... a udat cireşele.

Ţiganul a dus pe boer pînă acasă şi apoĭ s'a întors repede unde mîncase stăpînu-săŭ. Cum, însă, baragladina văzuse actul final al boeruluĭ, a început să aleagă cireşele:

„Asta e... udată, asta nu e udată; asta e udată, asta nu e udată". Şi ţiganul pe ale ne udate le mînca, iar pe ale udate le dedea de-o parte. Dar manevra prelungindu-se mereŭ ce credeţĭ că s'a întîmplat?

Ia s'a întîmplat că ţiganul a mîncat toate cireşele.

Mi se pare că Conul Petrache Carp a păţit cu conservatoriĭ taman ceea-ce a păţit ţiganul cu cireşele.

Cînd a venit la putere a început să facă nazurĭ, să elimineze pe uniĭ şi pe alţiĭ, să puie la carantină pe ceĭ maĭ mulţĭ. Aşa spre pildă a găsit că: Manu nu e udat, dar Catargiu e udat, Cantacuzino nu e udat, dar Rosnovanu e udat, Lahovari nu e udat, însă Ressu şi Robescu sînt udaţĭ. Şi aşa maĭ departe.

Dar vremurile aŭ trecut şi Conul Petrache a devenit bărbat practic, aşa că astă-zĭ ne-am pomenit că, încetul cu încetul, D-sa a înghiţit pe toţĭ udaţiĭ şi pe Catargiu şi pe Ressu, şi pe Zdrelea şi pe toţĭ.

Coane Petrache, asta e politică ţigănească.

Vax.

Vina juraţilor?

Adevĕrul s'a ocupat în maĭ multe rîndurĭ de scandaloasele pretenţiĭ ale unor proprietarĭ de locurĭ şi de case, care trebuesc expropriate pentru facerea bulevarduluĭ Colţea. Intre altele *Adevĕrul* a citat cazul D-luĭ Marghiloman, care cere două milioane pentru casa D-sale din str. Mercur, de şi exproprierea nu-ĭ atinge de cît un colţ al grajdurilor şi o mică bucăţică de grădină.

Imediat ziarele guvernamentale s'aŭ pus să ne desmintă. *Ţara* a fost însă răŭ informată de ceĭ interesaţĭ să ne desmintă, căcĭ ne-a obiectat că bulevardul Colţea nicĭ nu va atinge măcar propietatea D-luĭ Marghiloman. *Timpul* nu cade în greşeala *Ţăriĭ*, dar după ce desminte cum că D. Marghiloman ar fi cerut suma arătată de noĭ, continuă în termeniĭ următorĭ:

«Dar în fapt, orĭ cît de marĭ ar fi pretenţiunile unuĭ proprietar cînd se vede expropriat, ele sînt fireştĭ.

«Nu există nicĭ o lege care să oblige pe un om a cere un preţ modest pentru bunul săŭ cînd i 'l ieĭ cu sila, şi nicĭ nu se poate face o asemenea lege.

«E oare cum natural ca amintirile uneĭ vieţĭ întregĭ, petrecută într'o casă, dorinţa cîştiguluĭ lesnicios, supărările preschimbăreĭ domiciliuluĭ, să mărească la proprietar pretenţiunile şi să 'l împingă a cere de treĭ orĭ cît face imobilul săŭ.

«Cine cere nu piere»—zice un proverb romînesc, scump cu deosebire expropriaţilor.

«Vinovatul cel mare în aceste cestiunĭ este însă juratul».

Aşa desminţirĭ halal! Am dori să ni se dea cîte o sută pe zi.

Dar cum zice *Timpul*: «cine cere nu piere», prin urmare D. Marghiloman în fond n'a făcut de cît să se conforme proverbelor, această înţelepciune a strămoşilor, şi la urma urmeĭ e liber să ceară şi tot venitul primărieĭ Capitaleĭ pe un an, pentru un colţ de grajdiŭ.

Punctul important, din cele ce spune *Timpul*, e altul. Cel maĭ oficios dintre ziare recunoaşte că juraţiĭ pentru exproprierĭ sînt o adevărată calamitate. *Timpul* citează un caz în care un jurat a acordat 140,000 de leĭ, pentru o ruină de casă care nu făcea nicĭ 40,000.

Ne putem decĭ închipui la ce jaf aŭ fost supuse budgetele cu exproprierile. In acest jaf tolerat de toate guvernele, trebue să căutăm origina multor averĭ scandaloase.

Vorba e, dacă guvernul recunoaşte jaful, de ce nu 'ĭ pune capăt? Conservatoriĭ ar fi putut, în opt anĭ, să facă o lege în privinţa asta.

Dacă n'aŭ făcut'o şi nu vor face-o, e că situaţia le convine,—ne mirăm însă cum *Timpul* îndrăzneşte să scrie ast-fel de articole din care reiese că jaful cu exproprierile se face cu învoirea tacită a guvernuluĭ?

I. Th.

Opt sute de acţiuni

Pentru complectarea celor spuse erĭ sub titlul „Negustoriĭ regale", vom spune şi următoarele:

Celor carĭ nu 'şĭ pot explica faptul că regele a vizitat *în mod oficial* o instituţie financiară particulară şi că relaţia acesteĭ vizite a fost inserată în *Monitor*, vom spune că regele e interesat personal în daraverile societăţeĭ „Dacia-Romînia", şi încă pentru o sumă însemnată.

In adevăr, D. Basset, secretarul regeluĭ, posedă pe numele săŭ opt sute de acţiunĭ de ale acesteĭ societăţĭ, ceea ce face, pe cursul actual, respectabila cifră de *320.000 de leĭ*.

Cum acest D. Basset n'are nicĭ-o avere personală, de sigur că el, posedînd aceste acţiunĭ, nu face de cît să servească pe stăpînul luĭ.

Toate bune, poate regele să şi monopolizeze acţiunile tuturor societăţilor de asigurare şi fie pe numele cuĭ va pofti, dar nu înţelegem cum şeful statuluĭ are îndrăzneala să intervie făţiş în favoarea acestor societăţĭ, asigurîndu-le monopolul prin intervenţia luĭ.

Căcĭ cînd şi-a găsit regele vreme să viziteze societatea „Dacia-Romînia"? Tocmaĭ în momentul cînd comitetul dirigutor al acesteĭ societăţĭ pune toate stăruinţile ca guvernul să nu maĭ tolereze şi alte societăţĭ, care ar strica monopolul şi prin urmare dividentele fabuloase ale societăţilor existente.

Unde o să ajungem cu treaba asta? Mîinĭ regeluĭ îĭ convine să se asocieze cu vre-o fabrică oare-care din ţară, şi cînd vre-o nouă fabrică similară ar cere avantajele legeĭ pentru încurajarea industrieĭ, regele să intervie făţiş şi să dea a înţelege guvernuluĭ că interesele Maestăţeĭ Sale cer ca noua fabrică să nu fie autorizată.

Fiind dat lacheismul celor de la guvern, nu vedem unde s'ar putea oprĭ lăcomia regeluĭ.

INDUSTRIA PETROLEULUI

Ultimele experienţe.—Marile exploatărĭ.—Statul şi legea minelor.—Concluzie

Ne-am ocupat maĭ dăună-zĭ de importanţa colosală pe care o va lua în curînd petroleul, ca material combustibil pentru toate felurile de maşinĭ existente. Arătam că industria nu se putea dezvolta la noĭ, cu tot sprijinul dat de guvern, din pricina lipseĭ de combustibil, dar că pe viitor această industrie poate să ia o dezvoltare neaşteptată din pricina întrebuinţăreĭ petroleuluĭ ca material combustibil.

Ultimele experienţe făcute în Rusia aŭ arătat că petroleul nu numaĭ că poate fi întrebuinţat la toate felurile de maşinĭ, dar e superior cărbuneluĭ. *Pentru maşinile care daŭ forţe motrice pe loc, cum sînt locomobilele întrebuinţate în agricultură şi altele soiurĭ de maşinĭ de acest gen, se putea întrebuinţa orĭ-ce fel de combustibil, chiar şi pae.*

Pentru maşinile puternice însă: locomotive de căĭ ferate, maşinĭ de vapoare, maşinĭ pentru întrebuinţărĭ industriale, se credea că numaĭ cărbunele le poate da căldura necesară pentru dezvoltarea uneĭ marĭ forţe motrice.

S'a constatat însă în Rusia că petroleul dă tot atîta căldură ca şi cărbunele de pămînt, costă maĭ eftin şi nu atacă maşinile.

Rezultatul experienţelor

Aceste experienţe aŭ produs o mare senzaţie prin toate ţările industriale, şi grija cea mare a statelor care posedă petroleŭ şi nu posedă cărbunĭ, e să'şĭ determine cantitatea de petroleŭ pe care o aŭ şi să dea un mare zbor exploatăriĭ şi aplicăreĭ luĭ ca combustibil de valoare.

Statele-Unite, Rusia, Birmania şi alte ţărĭ, posedă după ultimele cercetărĭ depozite colosale de păcură. Faţă cu această masă enormă de combustibil admirabil şi eftin, extracţia cărbuneluĭ va fi serios primejduită în curînd, iar ţările petrolifere vor lua-o înaintea ţărilor cu cărbunĭ, în domeniul mareĭ industriĭ.

Avem şi noĭ fericirea să ne numărăm printre cele d'intîiŭ.

Ce facem noĭ?

Se impune ca şi noĭ să urmăm imediat pilda Rusieĭ şi a Statelor-Unite, adică să dăm petroleuluĭ toate aplicările şi să încurajăm şi să sistematizăm producţia.

Timpul, *ocupîndu-se de chestia asta, spunea că statul ar trebui să dea exemplul întrebuinţăreĭ petroleuluĭ pe o scară mare aplicîndu-l la locomotivele căilor ferate şi la maşinile vapoarelor regieĭ monopolurilor.*

Are dreptate Timpul. *Din nenorocire însă, minele fiind la discreţia particularilor carĭ exploatează prost, puţin şi neregulat, statul nu se poate furniza cum trebue. Probă experienţa nenorocită pe care a făcut-o deja D. Olănescu cu locomotivele încălzite cu păcură:* n'avea nicĭ odată păcură la vreme şi cîtă îĭ trebuia.

Dacă prin legea minelor s'ar fi declarat ele proprietate naţională, guvernul le-ar fi putut apoĭ conceda particularilor în anumite condiţiunĭ favorabile. Astă-zĭ e prea tîrziŭ şi se poate ca legea minelor să devie piedica cea maĭ teribilă pentru dezvoltarea industrieĭ noastre.

Concluzie

Se impune totuşi ca statul să trimeată în străinătate cîţĭ maĭ mulţĭ tinerĭ carĭ să studieze exploatarea minelor în general şi a minelor de petroleŭ în special. In acelaşi timp alţĭ tinerĭ ar putea studia aplicaţiile tehnice ale acestuĭ preţios combustibil.

Viitorul nu trebue să ne găsească nepregătiţĭ, căcĭ va fi răŭ de noĭ,—vom pierde şi ultima ocazie de a ne înălţa la rangul de ţară civilizată şi vom fi înghiţiţĭ complect de marea industrie străină.

Index.

Un pas înainte

Semnalăm un act de curaj rar pe vremurile astea de arşiţă: a maĭ apărut o gazetă la Craiova. Şi ca să arate cît de mult sfidează această *vreme* nepriincioasă nicĭ-unuĭ fel de spanac, ea însăşĭ şi-a pus, în fruntea coloanelor, titlul acesta: *Vremea.*

Şi ce-şĭ propune această *Vremea*? Nicĭ maĭ mult nicĭ maĭ puţin de cît «*să se avînte în lupta nouă, în lupta mare, în lupta patriotică, pentru ridicarea, pentru onoarea acestuĭ popor!*»

Şi maĭ departe:

Vom lupta *de îndată* la înălţarea conştiinţeĭ naţionale spre a pregăti şi înlesni viitorul uneĭ Romîniĭ marĭ, uneĭ Romîniĭ glorioase.

In lăuntru deşteptarea şi ridicarea poporuluĭ, în afară realizarea idealuluĭ secular, o Romînie mare şi neatîrnată!

Aşa gazetă maĭ înţelegem şi noĭ; cu *program*, nu glumă. De cît am ruga-o să nu uite să ne dea de veste şi nouă cînd şi-o realiza programul, pentru că noul confrate maĭ declară categoric că are să ducă de-acu *singur* această luptă, care va însemna «un pas înainte, un pas de progres, de îmbunătăţire».

Ea zice:

Nu contestăm nimăruia gloria *trecutuluĭ*. Bărbaţilor ce aŭ servit Romînia *pînă azĭ*, li se cuvine onoarea şi recunoştinţa. In fruntea lor ca *tip perfect* **sta** M. S. Regele Carol I.

Cu alte cuvinte: pîn'aci cu bărbaţiĭ romînĭ şi cu *tipul perfect!* de-acu noĭ avem să facem restul.

Noĭ nu putem de cît să urăm confraţilor de la *Vremea* cea maĭ desăvîrşită izbîndă, şi maĭ cu seamă în ce priveşte înlăturarea cu glorie a *tipuluĭ perfect.*

Rad.

Exces de zel şi de moralitate

Ce va să zică acest exces de zel şi acest exces de moralitate pe capul guvernuluĭ? O fi în adevăr dorinţa de a introduce moralitatea în corpul descompus al pătureĭ noastre politice, saŭ totul se reduce la o simplă manoperă electorală?

Cînd cunoaştem oamenĭ, mie unul mi se pare că versiunea din urmă este cea adevărată. In acest caz D-niĭ Ressu, Robescu, Ştefan Sutzu şi alţiĭ plătesc gloabă pentru mulţĭ şi oalele sparte ale unuĭ regim odios de opt anĭ de zile.

Şi că aşa este, uşor se poate dovedi. Maĭ întîiŭ potlogăriile tovărăşieĭ Ressu-Robescu nu durează de azĭ, ci dăinuesc odată cu venirea conservatorilor la putere. Şi scandalul a devenit aşa de mare că Lascar Catargiu a fost nevoit să numească o anchetă ca să cerceteze abuzurile D-luĭ Robescu ca primar al Galaţilor. Rezultatul a fost aşa de zdrobitor pentru D. Robescu, că D-sa a trebuit să se facă din primar, prefect şi să cedeze locul tovarăşuluĭ săŭ Ressu. De ce excesul acesta de moralitate nu a cuprins pe D. Catargiu acum doĭ anĭ şi nu a dat de gît pe D. Robescu atuncĭ? De ce? Pentru că alegerile nu băteaŭ la uşă şi nu era nevoe de sacrificarea omuluĭ atuncĭ.

Acelaşi lucru s'a întîmplat la primărie. Se cunoaşte întinsa escrocherie în care eraŭ implicaţĭ consilierul comunalĭ Bălăşeanu şi fostul inspector de acsize Kristake Mihăescu, în afacerea Sevilio, în care s'a constatat că contrabanda era organizată de înşişĭ funcţionariĭ comuneĭ. Mihăescu şi cu perceptorul Ionescu aŭ fost daţĭ judecăţeĭ şi osîndiţĭ de tribunal. Ce credeţĭ că a făcut primăria? Maĭ întîiŭ de toate a căutat să scape pe ceĭ daţĭ în judecată, şi atuncĭ cînd aŭ fost trimişĭ înaintea tribunaluluĭ *primăria nicĭ măcar nu s'a prezintat înaintea justiţieĭ, ca să ceară osîndirea celor vinovaţĭ şi carĭ—în parantez fie zis—fuseseră daţĭ de gît tocmaĭ de D. Ştefan Sutzu.*

De ce atuncĭ excesul de moralitate nu a cuprins primăria? Răspunsul este uşor de dat: Acelaş motiv electoral şi aicĭ ca la Galaţĭ.

Aşa fiind lucrurile, ziarele conservatoare ar face bine să o lase maĭ domol cu cinstea guvernuluĭ, şi moralitatea care, de sigur, dacă nu a fost podoaba guvernuluĭ liberal, nu este nicĭ a aceluĭ conservator de azĭ.

C. M.

TIPURI

Voluntarul

Voluntarul-boer, bacalaureat saŭ nu, intră de preferinţă în Roşiorĭ.

Intr'o vreme— sînt vre-o cîţi-va anişorĭ de atuncĭ, — acestor tinerĭ li se rezervase regimentul de călăraşĭ din Ilfov comandat de către fostul colonel Polizu. Acuma gaşca e spartă, dar tinerimea hai-laif are o mare predilecţie pentru tunica roşie şi pentru cal fiind-că'ĭ dă o aparenţă maĭ plină de şic.

Tînărul voluntar se bucură de toate privilegiile în cazarmă, stă bine cu colonelul, e per tu cu ofiţeriĭ, îngrijeşte de sergentul-major şi e scutit de toate muncile şi corvezile. Am cunoscut un june voluntar care nu ştia să pue frîul la cal şi a trebuit ca, eŭ ţivil şi neam de neamu meŭ călăreţ, să fac operaţia.

Voluntarul doarme regulat la domiciliu şi, cînd e nevoit să stea în cazarmă, sare zidul şi sergentul-major le face toate bune.

De multe orĭ tînărul trece examenul de sublocotenent şi rămîne tot în armată pentru ca, în lipsa altor calităţĭ, să epateze damele cu uniforma şi cu pinteniĭ. Dar, în ciuda înaltelor protecţiĭ de care se bucură, onorabilul rămîne locotenent orĭ căpitan pînă ce'ĭ cresc ghioceiĭ, dacă părul n'are prudenţa să părăsească, maĭ din vreme, un cap nedemn ca să'l poarte.

Voluntarul hai-laif vorbeşte franţuzeşte şi înjură pe romîneşte. Cu atîta se alege din întreaga-ĭ viaţă militară.

Vardalabum.

Turburarile din Macedonia

Ştirĭ contrazicătoare.—Două bande saŭ maĭ multe?—La graniţă. — Apel la revoltă.

Erĭ dimineaţă *Agenţia romînă* ne adusese, relativ la turburările din Macedonia, o ştire ce voia a le reduce la nişte simple încăerărĭ cu două trupe de *bandiţĭ* bulgarĭ. Ştirea era din Constantinopol; dar şi din Sofia veştile eraŭ maĭ puţin grave.

Spre seară, tot din Constantinopol, *Agenţia* ne comunică însă o ştire care, după cum se va vedea, stă în oare-care contrazicere cu cea de dimineaţă. Iat-o:

***

CONSTANTINOPOL, 16 Iunie.— De şi situaţia în Macedonia trebue să fie considerată ca *asigurată(!)*, informaţiunile însă privitoare la această afacere *provoacă oare-care nelinişte* pentru că configuraţia terenuluĭ face dificilă închiderea graniţeĭ *în contra invazieĭ bandelor micĭ* şi că nişte lupte eventuale repetate ar putea să aducă consecinţe grave.

Ştirile privitoare la preparativele militare din partea turcilor sînt foarte exagerate. Afară de întăririle militare neînsemnate trimise trupelor de la graniţă ale corpurilor al 3-a şi al 4-a nicĭ o concentrare maĭ însemnată nu s'a ordonat. Comandanţiĭ corpurilor aŭ primit numaĭ ordine generale.

Totuşi, se zice că comandantul corpuluĭ al 2-a (Andrianopol) ar fi fost autorizat să respingă îndată şi fără să aştepte instrucţiunĭ *or ce violare eventuală serioasă* a graniţeĭ.

***

După cum se vede, deja nu maĭ sînt *două* bande de tîlharĭ de cîte 20 de oamenĭ, ci maĭ multe şi maĭ este şi o temere de *invazie serioasă*. Deşi situaţia ar fi decĭ *asigurată* totuşĭ după această din urmă ştire ea pare încă destul de critică.

— Din Sofia ultima ştire de aseară spune că *Svoboda*, organul D-luĭ Stambulof, face un apel la Bulgarĭ *d'a se înarma şi a merge în ajutorul Macedonieĭ.* Oficioasa *Agenţie Balcanică* dezaprobă acest limbagiŭ.

Vest

CRONICA JUDICIARA

Catulle Mendes şi Leoncavallo

Publicul romîn cunoaşte de sigur şi *Femeia lui Tabarin*, de Catulle Mendes, care s'a dat anul trecut pe scena *Teatrului Naţional*, şi *Paiaţa* (*Pagliaci*), de Leoncavallo, pe care a reprezentat-o trupa de operă italiană.

Eĭ bine! Mendes pretinde că Leoncavallo i-a imitat drama sa şi această pretenţiune se întemeiază pe faptul că lucrarea sa este cu mult anterioară aceleia a autoruluĭ italin şi că şi personagiile şi intriga şi scena principală sînt absolut aceleaşi şi într'o piesă şi în alta.

In adevăr, subiectul piesei este că un actor de bîlciŭ, în timpul reprezentaţiunei ce-o dă, îşi surprinde nevasta cu un militar şi o ucide, apoĭ vine pe scenă şi începe să spună publicului disperarea sa. Publicul însă nu'l pricepe, aplaudă, văzînd cît de bine joacă. Actorul atuncĭ insultă publicul care rîde de durerea şi nenorocirea luĭ, şi de-abia atuncĭ adevărul apare teribil: *comedianţul şi-a ucis nevasta*.

Catulle Mendes pretinde, cu drept cuvînt de altmintrelea, că în *Paiaţa* (Pagliaci) este absolut acelaşi subiect şi acelaşi personagiŭ, precum şi acelaşi deznodămînt.

Piesa luĭ Leoncavallo fiind tradusă în limba franceză, Mendes a acţionat în judecată pe editorul francez, ca să fie osîndit a pune pe toate exemplarele şi pe toate afişele reprezentaţiunilor, menţiunea că «drama este imitată după Catulle Mendes».

Afacerea n'a venit încă la ordinea zileĭ. Cînd se va judeca, vom comunica cititorilor rezultatul.

Chiţibuş.

ECOURI DIN STRAINATATE

Ovaţiĭ preseĭ şi Reichstaguluĭ german.— Primirea făcută în oraşul Brema delegaţilor deputaţilor şi aĭ presei, a fost strălucită

Şapte zecĭ şi cincĭ de cupele aşteptaŭ pe invitaţi la gară. Pe tot parcursul, populaţia a aclamat pe delegaţĭ cu strigăte de „Trăiască Reichstagul! Trăiască presa!" Grupurĭ numeroase de fete aŭ venit şi aŭ acoperit literalmente de florĭ pe delegaţĭ.

Pentru întiia oară în Germania, Reichstagul primeşte ovaţiĭ aşa de călduroase şi care se cred datorite faptuluĭ respingeriĭ legeĭ în contra socialiştilor.

***

Cheltuelĭ de războiŭ. — Pe anul 1895 96, ministrul de războiŭ al Italieĭ va cere un spor de cheltuelĭ împărţite ast-fel: 9,000,000 de leĭ pentru cumpărarea încă a 100,000 de puştĭ; 1,500,000 pentru fortificaţiĭ; 500,000 pentru aprovizionamente militare; 800,000 începerea de noĭ forturĭ; 400,000 pentru construirea de tunurĭ militare în Alpi, şi 400,000 pentru apărarea coastelor.

Un noŭ canal.— Guvernul rusesc pare a fi hotărît să facă un canal care să lege Marea Baltică cu Marea Neagră, stabilind o legătură între fluviul Divina care se varsă în Baltica şi fluviul Dieper, care se varsă în Marea Neagră.

Acest canal s'ar face pentru a contrabalanţa influenţa canaluluĭ de la Kiel.

Ştirĭ Mărunte

* In ziua de 27 Iunie se vor arenda prin licitaţie următoarele moşiĭ de-ale statuluĭ: Cureaua-Scheiŭ, Scăuenĭ, Slătioarele şi Vatra Schitului Coimeana, jud Argeş; Vatra Schitu Găvănele, Ciorasca Balteni, Balta Cos eni, Crivina şi bunurile mici de pe moşia Găvăneştĭ, din jud. Buzăŭ; Glodeau, jud. R.-Sărat; Iazul Cioran, Someştĭ, Ulmul Mohreanu şi Latinul, jud. Brăila; Branistea, Ţ peşti şi Tuluceştĭ din jud. Covurluiŭ; Valea mare şi Valea lupuluĭ, Trupul Poroinica şi Mărceştĭ, din jud. Dîmboviţa; Runcu, Dungeu, Vatra M-reĭ Văcăreşti şi Balta de pe moşia Vlădiceasca, din jud, Ilfov; Văraşĭ, Fundul Crăsanilor, Cotul luĭ Epure, Piua-Petri, Bărliţa, Stelnica Partani, Bucu, Cornăţelele de pe Bucu, Brătenii vechi, Bărăganul, Conacu', Biegoteasca, Lata şi Sărata şi Gaita, din jud. Ialomiţa; Alunişul şi Heroaia, din jud. Muscel; de asemenea şi Izvoranĭ, Corbuĭ şi Pădureţ, tot din acest judeţ; Seaca, V. Schitului, Cireaşovul şi Săracul Ciomăgeşt', fără vil, din jud. Olt; Proviţa, jud. Prahova; Jidenĭ şi Ghergheasa, jud. R.-Sărat; Turnu, jud. Teleorman, Zădăriciu, precum şi terenul de împădurit împreună cu balta şi bunurile micĭ din Gisteştii romînĭ şi Cotenĭ, jud. Vlaşca.

* In şedinţa de alaltăseară a consiliuluĭ de miniştri s'a aprobat, pe lîngă maĭ multe lucrărĭ curente puse la ordinea zilei, şi noul program pentru studiile şcoalelor primare

* Duminică 11,23 cor. a cîştigat cel dintîiŭ premiŭ cu un succes strălucit *Lurion* cu velocipedul „Swift" a manufactureĭ de arme din Steyer, Charlottenburg lîngă Berlin, unde a fost congresul celor maĭ renumiţĭ biciclişti din Europa, a bătut pe celebriĭ velocipediştĭ Verheyen din Paris, Herty, Opel-Rollin şi Elka.

Lurion a fost purtat în triumf de către mulţimea jubiliară în manegiul velodromuluĭ şi muzica a intonat imnul naţional.

CRONICA

Cugetărĭ profunde

Ce este amorul? iată o întrebare la care s'a răspuns de miĭ şi miĭ de orĭ, în proză şi în versurĭ, în toate limbile din lume, şi poate chiar prin semne.

Cu toate astea ea a rămas pînă în ziua de azĭ o întrebare nouă, o chestie nerezolvată.

...Această introducţie am făcut-o pentru ca să pregătesc pe cititorĭ să asculte următoarea genială cugetare pe care am găsit-o în coloanele vecheĭ şi preţioaseĭ noastre cunoştinţe, *Paloda* din Bîrlad:

Amorul în etate de 50 de anĭ, seamănă cu reumatismul pe care nu-l poate vindeca nicĭ un medicament.

In modestia sa, cum se vede, *Paloda* n'are pretenţia a ne spune *ce este* amorul, ci numaĭ *cu ce seamănă*. Tot-d'odată ea a luat numaĭ o varietate—de sigur foarte rară—a amoruluĭ, *amorul în etate de 50 de ani*. Apoĭ, fireşte, că un amor care a durat atîta, trebuia să contracteze reumatizme incurabile.

Şi zice *Paloda* pe urmă (altă *cugetare*):

Spiritele cele marĭ se întîlnesc de multe orĭ în.. institutul de alienaţĭ.

Da, da... noroc însă că se găsesc une orĭ şi pe la redacţia *Palodeĭ*.

Fritz

BULETIN ATMOSFERIC

Institutul meteorologic

Bucureştĭ, 28 Iunie 1895, 12 ore ziua

Inălţimea barometrică la . .	0° 755.8
Temperatura aeruluĭ .	24°.7
Vîntul aproape liniştit de la W.	
Starea ceruluĭ noros	
Temperatura maximă de erĭ	24°
„ minimă de astăzĭ „	10°
Temperatura la noĭ a variat între	26° şi—4°.

Erĭ puţin nor, noaptea senin. Ploaie multă în partea din Moldova de sus. La Dorohoiŭ, Darabanĭ, Iaşĭ şi Buzăŭ ploaia a fost torenţială. Puţină grindină a căzut la Adjud. Furtună mare a fost aproape în toată Moldova. In Muntenia a plouat maĭ puţin şi numaĭ în localităţile muntoase. Barometrul a crescut în toată ţara; maĭ mult în Muntenia. Temperatura puţin maĭ ridicată ca erĭ.

Astăzĭ timp liniştit şi frumos. Barometrul se coboară încet.

INFORMAŢIUNI

Panamaua din Galaţĭ

Archimilionarul Somzée tatăl soseşte diseară cu Fulgerul *pentru a vedea pe fiul săŭ arestat.*

El este decis a plăti din punga sa toate escrocheriile săvîrşite de fiul săŭ în unire cu Brenning în prejudiciul caseĭ Georgi.

Advocatul Férrier din Paris a avut erĭ două intrevederĭ cu inginerul Somzee în prezenţa D-luĭ prim-procuror Pancu. Pe Brenning n'a fost autorizat încă să-l vază.

***

Alaltăerĭ a sosit la Galaţĭ şi tatăl luĭ Brenning, negustor din Seghedin, stăruind să poata vorbi cu fiul săŭ. De o camdată, însă, cererea s'a refuzat.

Brenning a fost interogat alaltăerĭ seara. Interogatorul a durat pînă la ora 1 din noapte.

In urma interogatoruluĭ o parte a scrisorilor şi hîrtiilor luĭ Brenning, care aŭ un caracter privat, i-aŭ fost restituite de D. procuror general Bastaki. Corespondenţa privitoare la concesiunea iluminatuluĭ şi a tramwayuluĭ electric rămîne, însă, în păstrarea judecătoruluĭ de instrucţie.

***

In urma intervenţieĭ D-luĭ baron d'Ursel, ministru plenipotenţiar al Belgieĭ, se pretinde, că inginerul Somzée fiul va fi pus în libertate azĭ saŭ mîine.

După un studiŭ statistic întocmit de D. C. G. Crupensky, directorul statisticeĭ generale a statuluĭ, suprafaţa viilor în Romînia este de 139,000 hectare cu o recoltă medie de 3.130,000 hectolitri de vin din care 2,250,000 vin alb şi 880,000 vin roşu. Valoarea totală a recolteĭ anuale se urcă la 42 300,000 leĭ.

D-niĭ Sutzu, judecător de şedinţă la tribunalul de Ilfov, şi Em. Miclescu, judecător de instrucţie, după propria lor cerere s'aŭ permutat între dînşiĭ.

Partidul Chitanţeĭ.

Ni se asigură că un noŭ *partid* este pe cale de a se proclama înfiinţat sub direcţia D-lor Rădoiŭ advocat, Dincă Schileru şi... Dobrescu-Chitanţă.

Acest partid vrea să se numească „partidul ţăranilor".

Susponeniţiĭ „şefi" şi cîţĭ-va ţăranĭ aduşĭ de prin diferite judeţe ale ţăriĭ ţin dese conciliabule la hotel *Dacia* în vederea organizăriĭ *partiduluĭ*.

In numărul viitor vom da amănunte foarte interesante asupra acestuĭ *partid*.

Decretele privitoare la numirea a 60 de judicătorĭ sindicĭ, posturĭ create prin legea asupra falimentelor, vor apare săptămîna viitoare.

Judecătoriĭ sindicĭ vor intra în funcţie pe ziua de I Iulie.

Comisiunea instituită de ministerul instrucţieĭ pentru aprobarea cărţilor didactice se va întruni Lunĭ sub preşedinţia D-luĭ Tache Ionescu pentru a da rezultatul cercetărilor sale.

„Tribuneĭ" i se telegrafiază, că învăţătorul Anania Boldur din Cucerdea a fost ridicat noaptea din pat de jandarmĭ şi escortat la tribunalul din Elisabetopole, pentru „crima" de a fi recitat la o serbare poezia luĭ G. Coşbuc: „Noĭ vrem pămînt"

Ministerul domeniilor a fost rugat din partea Camereĭ de comerţ din Iaşĭ ca să creeze în acea localitate o şcoală specială pentru funcţionariĭ vamalĭ.

Comisiunea pentru examinarea candidaţilor la examenul de bacalaureat a fost constituită ast-fel:

D-niĭ Gr. Ştefănescu preşedinte, C. Dimitrescu-Iaşĭ, N. Iorga, Frolo, I. Petrescu, Evolceanu, Erbiceanu şi David Emanuel membri.

Un arendaş criminal

Un arendaş lacom, anume grecul Pulopulo din Tecuciu-Kalinderu, judeţul Teleorman, a omorît în bătăĭ pe porcarul săŭ, pentru că acesta pierduse doĭ porcĭ.

Subprefectul Vasilescu, făcînd o anchetă, a arestat pe criminal şi apoĭ l'a trimis sub escortă la T.-Măgurele. Aicĭ, însă, în urma intervenţiilor cumnatuluĭ săŭ, Emil Teodoru, fost prefect în Buzăŭ, criminalul a fost liberat.

Teodoru şi criminalul se laudă, că n'aŭ frică de parchet, de oare-ce se bucură de protecţia D-luĭ Al. Marghiloman.

Consiliul comunal al Capitaleĭ a încuviinţat aseară maĭ multe exproprierĭ făcute cu bună înţelegere între primărie şi proprietariĭ expropriaţĭ.

Intrebat asupra abuzurilor de la acsize, D. Nicu Filipescu a dat cîte-va lămurirĭ, toate cunoscute deja de public asupra, celor descoperite de D-sa.

ERNEST DAUDET

O SINUCIDERE

Printre afacerile judecătoreştĭ care aŭ pasionat maĭ mult în aniĭ din urmă opinia publică, puţine aŭ fost aşa de misterioase ca acea cunoscută sub numele «Afacerea Maubrun-Legras» şi care şi-a găsit desnodămîntul prin moartea fără veste a unuia din personagiile care aŭ fost amestecate într'însa.

O tînără fată de două-zecĭ şi doĭ de anĭ, orfană, Domnişoara Suzana Maubrun, era acuzată că, după moartea tutoruluĭ eĭ, falşificase un testament care-ĭ asigura succesiunea acestuia din urmă, în detrimentul moştenitoareĭ naturale, o văduvă, Doamna Legras, sora răposatuluĭ.

Doamna Legras revendica moştenirea.

Ea susţinea falşitatea testamentuluĭ prezentat de epitropisita frateluĭ eĭ, producînd unul care n'ar fi lăsat nicĭ o îndoială asupra voinţeĭ mortuluĭ de a nu o desmoşteni,—dacă n'ar fi purtat o dată anterioară celuĭ l'alt; acesta însă, zicea dînsa, era fabricat de D-şoara Maubrun după moartea testatoruluĭ; ea insinuă chiar că tînăra fată, pentru a se bucura maĭ în grabă de averea aceluĭ nenorocit, îĭ grăbise sfîrşitul, lăsînd, o noapte întreagă, deschisă fereastra odăiĭ în care zăcea.

Din această îndoită acuzaţie, justiţia nu cerceta de cît pe cea de fals, cealalta fiind cu neputinţă de a se stabili; era însă destul pentru a motiva o instrucţie criminală în decursul căreia magistratul însărcinat cu dînsa se arăta din ce în ce maĭ aplecat a crede în culpabilitatea Suzaneĭ Maubrun.

Deţinută la secret, lipsită încă de sfaturile unuĭ avocat, tînăra fată se apăra însă cu energie; din nefericire, silinţele ce-şĭ dădea eraŭ zadarnice şi, pe drept saŭ pe nedrept, dar fără milă, judecătorul îşĭ da toate silinţele d'a aduna sarcinĭ împotriva eĭ.

Secretul fu în sfîrşit ridicat şi acuzata putu să comunice cu avocatul pe care şi-l alesese fără a-l cunoaşte de alt-fel de cît din reputaţie.

Se numia Sixte Rémy.

De şi unul din ceĭ maĭ tinerĭ din baroul parizian, era considerat printre ceĭ maĭ cu viitor, judecînd după ştiinţa şi pătrunzătoarea elocinţă ce poseda.

La chemarea D-şoareĭ Maubrun alergă, interesat deja de soarta clienteĭ sale prin ceea ce gazetele povestiseră despre ea şi prin două scrisorĭ pe care ea i le scrisese.

N'avea încă nicĭ o părere în afacerea aceasta; nu putuse să-şĭ facă o opinie maĭ nainte d'a fi auzit pe acuzata; dar cînd, în cadrul mizerabil al temniţeĭ, între zidurile goale ale uneĭ celule înguste, apăru în faţa luĭ, zdrobită de nenorocirea ce o apăsa, frumoasă, de o frumuseţe martiră, cu adevărat îmbătătoare cu privirea-ĭ de finx, mîngîietoare şi misterioasă, cu părul eĭ roşietic, împresurînd cu un nimb de aur albeaţa de lapte a feţeĭ sale cu trăsurile delicate, cînd o auzi protestînd crima de care o acuzaŭ şi luă la suflet cinstea compromisă a Domnişoareĭ Maubrun, ca îşi cînd ar fi fost cinstea luĭ proprie.

Pe atît de ingenios pe cît şi de arzător în apărarea luĭ, îşĭ căută mijloacele în actele Doamneĭ Legras.

Scotocĭ viaţa acesteĭ femeĭ, îĭ reconstitui trecutul, reuşi să dovedească că, lacomă de banĭ şi multă vreme femeie galantă, în totdeauna voise răul Suzaneĭ, şi că, pentru a pune mîna pe o moştenire care îĭ scăpa, se folosia acum de un testament smuls odinioară slăbiciuneĭ frateluĭ eĭ şi anulat de atuncĭ, acuzînd pe epitropisita mortuluĭ că fabricase altul.

Peste cîte-va săptămînĭ. D-na Legras, arestată la rîndul eĭ, era trimisă înaintea juraţilor şi, cu toate protestările-ĭ desperate, condamnată la muuca silnică pe timp hotărît.

Cît pentru Suzana, mulţămită apărătoruluĭ eĭ, îşĭ recîştiga libertatea.

— Cum aş putea să-ţĭ exprim mulţămirea mea? îl întrebă dînsa cu emoţiune cînd, a doua zi dupa rostirea sentinţeĭ, se revăzură.

Vorbind, îĭ întinse mîna; iar el oprĭ această mînă într'ale luĭ şi răspunse:

— De oare-ce mi-aĭ dat-o, lasă-mĭ-o: te iubesc.

Ea tresări, foarte surprinsă, şi, devenind palidă fără veste, se uită la el, cu îndoială, fără a înţelege; dar cum dînsul se uita la ea cu ochiĭ rugătorĭ, se şimţi învăluită de acest amor şi şopti:

— Ţine-o.

Ast-fel se luară.

II

Căsătoriţi de treĭ anĭ, căsătoriţĭ şi fericiţĭ, nicĭ o umbră aparentă nu le turbura fericirea. Li se născuse un băiat. Renumele tatăluĭ crescuse mereŭ. Glorie, onoare, avere, toate-ĭ veniaŭ după dorinţa inimeĭ. Frumuseţea Suzaneĭ înflorise în bucuriile celuĭ maĭ nobil amor pe care-l inspirase şi-l împărtăşise vr'odată o femeie. Era de ajuns să-ĭ vezĭ împreună, pentru a înţelege cît de mare le era fericirea. Nicĭ odată două fiinţe nu părură, maĭ mult ca acestea două, făcute una pentru alta, şi atît de magică le părea existenţa, în cît Sixte Rémy se întreba adesea dacă ast-fel de beţiĭ n'aveaŭ să aducă, maĭ curînd saŭ maĭ tîrziŭ, catastrofe asupra caseĭ sale.

Din fericire, această temere nu se deştepta într'însul de cît la intervale rarĭ; dar cînd îĭ cuprindeaŭ sufletul cu stăruinţa uneĭ obsesiunĭ în zadar combătute, aducea în urmă-ĭ valurĭ de gîndurĭ amare, de întrebărĭ şi de îndoielĭ, în contra cărora trebuia amorul luĭ întreg ca să ridice o barieră.

In aceste momente de turburare, amintirile-ĭ înfierbîntate îl transportaŭ în trecut, în mijlocul împrejurărilor, rămase totuşĭ destul de întunecate, cărora datora d'a fi cunoscut de Suzana; închipuirea-ĭ reconstituia dramaticul eveniment în care tînăra fată fusese cît p'aci să se cufunde şi, dominat fără veste de misterul pe care nu putuse să-l pătrunză, de protestările văduveĭ Legras care tot îĭ maĭ răsunaŭ în urechĭ, ajungea pînă să dorească o siguranţă, să ştie care din două spusese adevărul.

Această îndoială dureroasă era involuntară; se acuza de ea ca de o crimă, îşĭ da silinţa să o alunge departe, zicîndu-şĭ că a bănui pe Suzana era o înjurie pentru dînsa, o atingere a curăţenieĭ acestuĭ suflet în care, de cînd eraŭ uniţi, nu surprinsese nicĭ o contrazicere, nicĭ o sfială, nicĭ chiar cînd vre-o aluziune, cu voia saŭ fără, evoca evenimentele de mult trecute.

Din aceste crize eşia ruşinat şi sdrobit, şi nu isbutia a se vindeca de cît cufundîndu-se cu turburare în amorul săŭ, care, singur, îĭ procura linişte şi uitare.

Atuncĭ iarăşĭ şi pentru multă vreme reîncepea să trăiască încrezător şi fericit, pînă în ziua în care, deodată, boala aceasta, pe care o ascundea Suzaneĭ cu multă dibăcie, îl coprindea iarăşĭ, îl da pradă tuturor cruzimilor îndoeliĭ, îl silea să se gîndească la condamnată, la acea nenorocită care-şĭ făcea pedeapsa într'o închisoare centrală şi a căreĭ faţă desnădăjduită îĭ reapărea, pe cînd pe buze îĭ revenea acest strigăt pe care numaĭ cu greŭ îl înăbuşia:

— Dacă, cu toate astea, ar fi nevinovată?

Eraŭ lunĭ de zile de cînd ţinea această îndoială, — cu reparatoare intermitenţe, — cînd, într'o dimineaţă, Sixte Rémy primi o scrisoare de la directorul închisoriĭ centrale din Clermont, unde era deţinută văduva Legras: bolnavă şi ajunsă la extremitate, această nenorocită exprimase dorinţa de a încredinţa bărbatuluĭ Suzaneĭ un secret de conştiinţă, şi rugase pe director să cheme la patu-ĭ de moarte pe avocatul căruia-ĭ datora condamnarea eĭ.

Sixte nu stete de loc la îndoială. Era dintre aceia carĭ socot sfinte rugăciunile murinzilor. Ş'apoĭ, poate, nădăjduia să găsească în confidenţele pe care avea să le asculte, dovezĭ sigure despre vinovăţia doamneĭ Legras.

Plecă dar îndată ce primi scrisoarea directoruluĭ, fără a spune Suzaneĭ motivul acesteĭ călătoriĭ fără veste. Şi, peste două ceasurĭ, era la căpătîiul murindeĭ.

— Iţĭ mulţumesc c'aĭ venit, Domnule, oftă dînsa văzîndu-l. Inainte de a părăsi această lume, ţineam, chiar şi cu preţul de a-ţĭ turbura viaţa pentru tot-d'a-una, de a-ţĭ face o declaraţie pe care o pretinde onoarea memorieĭ mele. In momentul de a se înfăţişa cine-va înaintea judecătoruluĭ suprem, nu minte. Eŭ am ajuns la acest moment temut şi ceea ce voiŭ spune e curatul adevăr.

— Eĭ bine? întrebă Sixte, plin de teamă.

—D-ta m'aĭ făcut să fiŭ condamnată, Domnule, condamnată pentru crima de fals; D-ta decĭ maĭ mult de cît or-care trebue să ştiĭ că această crimă n'am comis'o, şi că pe nedrept sînt închisă aci de treĭ lunĭ de zile....

—Aceasta aĭ maĭ afirmat-o, nenorocită, dar s'a dovedit că minţiaĭ... Cine m'ar putea oare încredinţa că nu minţĭ ş'acum?

— Pe Dumnezeul meŭ, care mă va judeca peste puţin, afirm c'am spus adevărul.

— Invinovăţeştĭ aşa dar pe nevastă-mea? strigă Sixte rătăcit... căcĭ în sfîrşit o vinovata este, şi dacă nu eştĭ D-ta...

Ea îşĭ adună, cu o ultimă sforţare, puterile sleite şi răspunse:

— Nu învinovăţesc pe nimenĭ, zic numaĭ că sînt nevinovată.

Incă odată, Sixte Rémy voi să protesteze, încredinţat că, prin această declaraţie pe patul morţiĭ, femeea Legras voia să'şĭ răsbune împotriva Suzaneĭ. Dar ea nu-l maĭ auzia. Căzuse acum în delirul care precede sfîrşitul şi buzele-ĭ albe nu maĭ şopteaŭ de cît o vorbă care o repeta mereŭ:

— Da, nevinovată!...

III

Acest incident mişcător avea să coste pe Sixte Rémy fericirea şi viaţa: mărturisirile moarteĭ îl zdrobiseră.

Ce-avea să facă acum? Putea să îndrăznească oare să întrebe pe Suzana, să încerce a-ĭ smulge o protestare saŭ o mărturisire? La ce? N'avea oare să refuze neapărat or ce mărturisire, după cum maĭ făcuse deja? Şi cît pentru protestare, pe cine ar fi putut ea convinge? nu era oare maĭ bine a înăbuşĭ

FOIŢA ZIARULUI «ADEVERUL»

73

JULES MARY

Cine'ĭ Ucigaşul?

Partea II

Mizeriile unuĭ condamnat

VIII

Cu toate astea era poate aci o ocazie nesperată d'a scăpa pe Haudecoeur, în afară de planul luĭ Gérard, pe care nu-l cunoştea.

Se întoarse şi încuie poarta, socotind că toţĭ locatariĭ trebuiaŭ să se fi întors.

Bărbatuluĭ eĭ nu-ĭ spusese nimic.

El deja se culcase şi dormea.

Işĭ umplu şorţul cu tot ce găsi: friptură rece, pîine, nucĭ, o sticlă cu vin şi se urcă cu toate astea drept la mansarda luĭ Haudecoeur.

Il găsi întins pe jos, adormit, d'un somn turbat de frigurĭ şi de visurĭ rele.

Ea-l deşteptă, cam speriată de această nemişcare.

—Domnule Haudecoeur! Domnule Haudecoeur!

El făcu o mişcare, se îndreptă şi se uită la dînsa ameţit.

— Eĭ, ce e? ce e? îngînă fără să înţeleagă.

— Nu mă cunoştĭ,—saŭ eştĭ supărat că te-am lăsat aproape să morĭ de foame?

Haudecoeur se deşteptă de tot.

Intrebă:

— Agenţiĭ? Nu maĭ e primejdie?

— Cel puţin pentru moment.

— Nevastă-mea? Luiza?

— Sînt încunoştiinţate despre toate... Ia acu maĭ repede astea şi du-te de mănîncă şi bea acasă la D-ta...

Nu-ţĭ fie frică... dacă va fi vr'o primejdie, îţĭ voiŭ da de veste. Eŭ staŭ la pîndă...

Haudecoeur se coborî, clătinîndu-se, şi rupt de foame, începu să rupă cu dinţiĭ din pîine.

Doamna Leon îl privea cu un zîmbet blajin.

— Cred că-ĭ fi avînd poftă de mîncare zise ea sunînd la uşa apartamentuluĭ Doamneĭ Haudecoeur.

Pe urmă îl lăsă.

Luiza se culcase şi dormea.

Sgomotul o deşteptă.

Doamna Haudecoeur, care cosea la lampă, deja era în braţele bărbatuluĭ eĭ.

— Te credeam deja pierdut iar!

— Hm... nicĭ scăpat nu sînt.

Şi după ce sărută pe fiică-sa, se aşeză pe pat, continuînd a mînca.

— A! ce greŭ mi-a trecut vremea! Să fiŭ la doĭ paşĭ de voĭ şi să nu vă pot vedea... ce chin...

— Şi foamea cum trebue să te fi chinuit!...

El răspunse rîzînd cu gura plină:

— Da, dar asta e lucrul cel maĭ puţin important.

Şi de odată:

— Ia spuneţi-mĭ, cine mi-a trecut biletul ăsta?

Şi întinse Luizeĭ scrisoarea luĭ Gérard.

Luiza se roşi.

— E D. de Beaupréault, zise.

Haudecoeur se turbură iar la auzul acestuĭ nume rostit cu atîta iubire.

Şi faţa-ĭ luă de odată o ciudată expresie de gravitate.

— Luizo, îĭ zise, nu poţĭ să iubeştĭ pe acest tînăr.

— Tată!

— Nu poţĭ, repetă Haudecoeur aproape cu mînie, şi am să-ţĭ spun pentru ce. Apoĭ, veĭ judeca singură. La Bourail, am primit vizita D-luĭ de Beaupréault şi a unuĭ prieten al luĭ, fost slujbaş al tatăluĭ săŭ, Collivet. Mĭ-aŭ spus amîndoĭ că veniaŭ să-mĭ ajute să fug, şi Gérard îmĭ mărturisi că te iubeşte, că mă crede nevinovat şi că ţi-a jurat ţie, Luizo, să mă scape, pentru ca să merite iubirea ta şi ca să facă un act de dreptate.

— Mĭ-a făgăduit, da, tată, şi dacă n'a putut să-şĭ împlinească făgăduiala, îţĭ jur, tată, că voinţa nu ĭ-a lipsit...

— Tacĭ, Luizo, vorbeştĭ fără să ştiĭ...

«Aŭ venit, amîndoĭ, Beaupréault şi Collivet, să-mĭ ofere o scăpare nesperată. Am primit. Eĭ bine, *scăparea* asta nu era de cît o cursă infamă în care era să caz, în care era să pier...

— Tată, e cu neputinţă.

— O cursă, îţĭ spun!... O minciună! o crimă.

— Gérard e incapabil de aşa ceva...

— Am dovezĭ!

— Dovezĭ!

—Da. Am văzut... mă înţelegĭ, nevastă? mă înţelegĭ, Luizo?— Am văzut pe Collivet, acest complice al luĭ Beaupréault, pîndindu-mă pe cînd fugeam şi alăturĭ de dînsul un paznic, care mă aştepta cu arma în mînă, gata să tragă asupra mea... I-am auzit vorbind, căcĭ fără să ştie eĭ, eram ascuns în apropierea lor... Nu maĭ putea să maĭ rămînă nicĭ o îndoială... Voiaŭ să mă asasineze.

Luiza, palidă, era aproape să leşine.

— Mă crezĭ acum, sărmană fată?

— Nu, tată, nu... zise ea; o aşa infamie e cu neputinţă.

— Cu toate astea aşa e.

— Ce scop putea să aibă? Pentru ca să-ţĭ vrea moartea? Gîndeşte-te, tată.... E cu neputinţă....

Haudecoeur zîmbi trist dînd din umerĭ.

— Dacă n'aş fi auzit aşa de bine gloanţele şuierîndu-mĭ la ureche...

— Doamne! Doamne!

— In ce scop, mă întrebă? De ce să-mĭ vrea moartea? Nu ştiŭ. Nu pot să-ţĭ spun nimic.

«E de crezut însă că jenez cum-va pe acest domn de Beaupréault şi că are să se teamă cum-va de mine, căcĭ asta e sigur: a căutat să mă asasineze, prin ticălosul acela de Collivet.

«De ce? Nu pot ghici. Sînt un om care n'am făcut nimănuĭ nicĭ un răŭ. Am fost acuzat de omor şi condamnat. De ce D. de Beaupréault nu m'a lăsat să-mĭ fac pedeapsa în pace? De ce acea cursă pe care mi-a întins-o?

«De ce-ar putea să se teamă cineva? Că o să-mĭ daŭ toată silinţa să descoper adevărul asupra acestuĭ omor? Da, fără îndoială.... Atuncĭ se vede că adevărul acesta îĭ îngrozeşte?... De ce?...

«Uite, Luizo, te maĭ îndoeştĭ? Eĭ bine, dacă am putut ajunge în Franţa, dacă, debarcînd, n'am căzut iar în mîinile poliţieĭ, a fost pur şi simplu o minune, Beaupréault şi Collivet n'aŭ făcut de cît să caute încă o dată a mă pierde.

«Collivet m'a urmărit pas cu pas. Pe vaporul *Britania* nicĭ nu ştiam că mă urmăreşte. Şi de la Southampton era cît p'acĭ să fac călătoria dimpreună cu dînsul.

«Pretutindenĭ îţĭ spun, pretutindenĭ am întîlnit influenţa nefastă a acestor doĭ oamenĭ.

«Căcĭ nu pot fi despărţiţĭ în faptele lor. Unul e şeful, cel-l'alt instrumentul. Beaupréault porunceşte, Collivet execută. Beaupréault e un laş şi un trădător....

«Vezĭ, Luiza mea, că nu poţĭ să-l iubeştĭ....

— Gérard, un laş şi un trădătoe, o, Doamne! nu, nu pot să cred...

Haudecoeur se ridică şi începu a se plimba agitat prin odaie.

— Va să zică D. de Beaupréault ştie unde sînt ascuns?

— Da.

— Eĭ bine, uite ce vă spun: are să încerce să mă scape şi aci ca la Bourail... Ştiŭ eŭ ce însemnează intervenirea luĭ. Scăparea asta e întoarcerea în Caledonia.

Işĭ strînse fruntea între mînĭ şi adaose încet:

— Afară numaĭ dacă nu e moartea.

Din fericire, cele două femeĭ nu auziră vorbele astea.

— Şi dacă totuşĭ te-ar scăpa, tată? zise Luiza plîngînd.

Inima-ĭ era schimbată.

Nu voia să crează.

Haudecoeur înţelese suferinţa fiiceĭ sale.

Stete un moment la îndoială; apoĭ zise:

— Maĭ bine să ştie tot adevărul, decît să-l iubească... Maĭ e vreme să-l uite... Maĭ tîrziŭ, cine ştie?

Işĭ îmbrăţişă cu iubire copila.

— Dacă m'or scăpa, aş zice că m'am înşelat... Dar dacă vreĭ să fiĭ sigură că nu m'am înşelat, dacă vreĭ să aĭ chiar tu o dovadă despre trădarea acestuĭ om, vino, Luizo, vino, nevastă; veniţĭ cu mine în mansardă. Iată momentul cînd Gérard trebue să-mĭ ajute să es din casa asta; nu ştiŭ ce va face, dar vă jur că iar e o cursă la mijloc... Veţĭ vedea.

Se urcă la mansardă.

Şi cele două femeĭ îl urmară tremurînd.

(Va urma).

BURSA DE BUCURESCI

Cursul de la 17 Iunie (28 Iunie) 1895

5% Renta r. p.	102¼	Acţ. B. Agricole	240
5% Renta am.	100⅜	Dacia-Romînia	396
5% „ (92—93)	101⅜	Naţionala	416
5% „ am.	97½	Patria	100
6% Oblig. rur.	102½	Construcţiĭ	153
Pensiunĭ	288	*SCHIMB*	
5% Obl. c. Buc.	100¼	Londra	25.22½.20
5% „ (1890).	98¼	Paris	100.15.10
5% Fonc. rur.	96⅞	Viena	208.⅜¼/8
6% „ urb.	103	Berlin	123 55 45
5% „ „	93⅞	Belgia	99.25
5% „ „ Iaşi	85½	Scont B. a.	8
6% Obl. bazalt	100	Avans. „ v.	6
Banca Naţ.	1577	„ C. dep,	7½

această afacere şi a nu maĭ vorbi de ea nicĭ odată, nicĭ Suzaneĭ nicĭ altuia ?

Se întoarse în aceeaşĭ seară la Paris, bolnav, desperat şi aruncat în această stare nu printr'o siguranţă,—căcĭ n'o avea nicĭ acum, — ci prin ceva maĭ răŭ : prin îndoială, o îndoială teribilă şi crudă, care îl chinuia atît de mult, în cît i se părea că vinovăţia, chiar şi dovedită, a Suzaneĭ, l-ar fi făcut să sufere maĭ puţin de cît nesiguranţa în prada căreia era.

Ajungînd acasă, fără a explica neveste sale cauzele tristeţeĭ în care era cuprins, îĭ spuse că era prea obosit şi se retrase în apartamentul săŭ.

Acolo îl găsi, a doua zi, servitorul săŭ, întins pe pat, cu inima găurită de un glonţ şi ţinînd încă în mînă revolverul cu care, înebunit de îndoiala care-l urmărea, se omorîse.

Tîrgul cerealelor

Viena 15 Iunie 1895

Semnalăm cursurile de azĭ :

Griul de Toamnă	fl.	7.26
Secara de „	„	6.20
Ovazul de „	„	6.10
Porumbul de Maiŭ-Iunie	„	7.15
Porumb Iulie-August	„	6.37
Colza „ Aug.-Sept.	„	10.90

Brăila 16 Iunie 1895.

Grîŭ cant. 8340 greut. 51½-58¾ preţul 6-8.67½ Porumb 2200 greut. 59½ preţul 9.15. -- Naveta cant. 3700 greut. 51 preţul 10.

Cereale sosite la 16 Iunie 1895. — Pe apă : Grîŭ 2550, Porumb 3000.

Pe uscat : Secară 1200.

Galaţi 15 Iunie 1895.

Secară cant. 5000 greut. 55 preţul 6 80.

Supuşiĭ Ţaruluĭ

MITAU, 16 Iunie.—Cu ocazia centenaruluĭ alipireĭ Kurlandeĭ la Rusia, o recepţiune s'a făcut la guvernator. Acesta a primit de la ministrul de interne o scrisoare care zice că ţarul a primit cu mulţumire expresiunea sentimentelor de gratitudine şi de devotament ale provincieĭ pentru suveraniĭ ruşi, sub domnia cărora Kurlanda s'a bucurat, în timp de un secol, de binefacerile uneĭ administraţiunĭ înţelepte şi drepte. Impăratul este convins că populaţia ţinutuluĭ Kurlandeĭ va servi pe suveranul săŭ cu sinceritate şi credinţă.

Noul minister austriac

VIENA, 16 Iunie.—*Camera seniorilor.* Preşedintele a comunicat demisiunea cabinetuluĭ D-luĭ Windischgraetz şi numirea nouluĭ minister.

Primul ministru D-nul de Kielmanssegg a declarat că ministerul actual are sarcina de a garanta mersul regulat al administraţieĭ. Această sarcină este pentru dînsul foarte grea şi face apel la patriotismul Camereĭ pentru a 'l ajuta ca să se achite de ea (aplause).

Camera a votat fără discuţie convenţiunea de comerţ cu Spania şi budgetul provizoriŭ.

Chestia macedoneana

CONSTANTINOPOL, 16 Iunie.—Exarcul bulgar a făcut, la 10 Iunie, pe lîngă marele vizir demersurĭ pentru aplicarea firmanuluĭ eclesiastic de la 1870 şi l'a rugat, conform promisiuneĭ Porţiĭ de acum cîte-va lunĭ, să autorizeze numirea titularilor episcopatelor din Dibre, Melink, Monastir, Struma şi Kokus.

Marele vizir a recunoscut legitimitatea cerereĭ şi a promis să examineze chestiunea, care va fi regulată, pe cît e cu putinţă, îndată după regularea celor-l'alte chestiunĭ pendinte.

Pe de altă parte marele vizir a exprimat dorinţa ca exarcul să întrebuinţeze influenţa sa *pentru a reasigura spiritele în Macedonia,* ceea ce exarcul a promis să facă, dar a sfătuit în acelaş timp pe Poartă *să formuleze aceeaşi cerere la Sofia,* dînd aceleaşi asigurărĭ ce i-a dat şi luĭ.

Cercurile politice cred că agitaţia va fi potolită în Macedonia şi spiritele liniştite prin concesiunile de care este vorba şi cred că Poarta va consimţi la aceasta în total saŭ în parte.

Nenorocire la Kiel

HALTENAU, 16 Iunie.— O explozie s'a produs pe bordul cuirasatuluĭ *Electorul Frederic Wilhelm* pe cînd manevra lîngă Friedrichsort.

Sînt 7 morţĭ şi maĭ mulţĭ rănițĭ.

Toate corăbiile de războiŭ care se aflaŭ în port şi-aŭ cernit pavilionul.

KIEL, 16 Iunie.— *Oficială.* Explozia pe cuirasatul *Electorul Frederic Wilhelm* a fost produsă de isbucnirea prematură a unuĭ cartuş explozibil.

Printre morţĭ se află un elev de marină ; printre rănițĭ un locotenent — Doĭ fochiştĭ aŭ fost grav rănițĭ.

Abonamente de vilegiatură

In ţară:
O lună 3 leĭ ; 15 zile leĭ 1.50
In străinătate :
O lună 5 leĭ ; 15 zile leĭ 2.50.

EDIŢIA III

ULTIME INFORMATIUNI

Abuzurile de la acsize

Am anunţat ierĭ, că Ştefan Sutzu, fostul director al acsizelor primărieĭ, a fost arestat în urma unuĭ mandat de depunere lansat de D. judecător de instrucţie Urlăţeanu..

Mandatul de depunere s'a executat la orele 6 seara de către D. Puiu Alexandrescu, sub.-şeful siguranţeĭ.

Sutzu a fost condus la Văcăreştĭ. El plîngea tot drumul şi se jura că e absolut nevinovat.

***

D. Urlăţeanu a descoperit la fabrica de săpunărie şi parfumerie Stella o chitanţă de 1000 de leĭ a luĭ Ştefan Sutzu. Controlînd în registrele acsizelor, D. Urlăţeanu a constatat că această sumă este trecută la pierderĭ.

Ast-fel, pe lîngă probele morale zdrobitoare, s'a descoperit în sarcina luĭ Sutzu şi o probă materială, în urma căreia el a fost imediat depus.

***

Astă-zĭ s'a maĭ descoperit în sarcina luĭ Sutzu şi o scrisoare, pe care a adresat'o caseĭ Carissy în chestia contrabandelor de la antrepozit.

Parchetul primind ierĭ şi azĭ maĭ multe denunţărĭ privitoare la fabrica Stella, instrucţia nu se va putea termina pînă Miercurĭ, de oare-ce se impune o nouă anchetă, care se va întinde şi asupra registrelor de mărfurĭ ale direcţieĭ C. F. R.

Comercianţiĭ fruntaşĭ din Craiova aŭ convocat pe mîine o întrunire a tuturor negustorilor din localitate în sala Camereĭ de comerţ, pentru a decide asupra repaozuluĭ de Duminică.

In şedinţa de aseară a consiliuluĭ comunal D. Nicu Filipescu a cerut încuviinţarea unuĭ credit de peste 100,000 leĭ pentru a se face experienţe cu un noŭ sistem de pavage de lemn între Teatrul Naţional şi Episcopie, după modul pavagiilor nouă de lemn din Paris.

Aceste experienţe se vor face în regie sub direcţia antreprenoruluĭ Cetăţeanu.

Un doctorand mizerabil

Un biet ţăran, anume Vasile Daniuliuc din comuna Ostopceni, judeţul Botoşani, ne denunţă un fapt de o brutalitate monstruoasă, asupra căruia atragem atenţia specială a D-luĭ dr. Felix :

In ziua de Duminica Floriilor nevasta ţăranuluĭ Daniuliuc, s'a dus cu o mătuşă a sa la Ştefăneştĭ la medicul plăşiĭ pentru a se căuta de o boală. Intrînd în casa medicului, vărul acestuia, Burăh Iurim, doctorand în medicină, punînd ochiĭ pe tînăra ţărancă, a gonit întîiŭ pe mătuşa sa din cancelarie, iar pe dînsa a tîrît-o pe o canapea şi punîndu-ĭ în gură un şervet a siluit-o.

Soţul eĭ auzind de asta a făcut o denunţare la parchet, care a însărcinat pe subprefect şi acesta la rîndul săŭ pe primar să facă o anchetă.

Pe la miezul nopţiĭ ţăranul a fost ridicat din casă şi condus la primarul din Josanĭ, unde după maĭ multe ameninţărĭ primarul l'a silit să pună degetul drept iscălirură pe un pretins proces-verbal încheiat despre mizerabilul atentat al doctoranduluĭ Iurim.

Abia în urmă bietul ţăran a aflat, că fără voia sa a pus degetul pe un act, prin care declară că n'are nicĭ o pretenţie. Ast-fel doctorandul Iurim a crezut a scăpa de consecinţele atentatuluĭ, pe care l'a săvîrşit.

Consiliul sanitar superior în şedinţa sa de aseară a luat o deciziune privitoare la combaterea severă a conjunctiviteĭ granuloase, care bîntue foarte mult prin unele judeţe.

Lucrătorul Marin Costache Gănagescu pe cînd săpa erĭ la un canal ce se construeşte în Fundătura Spitaluluĭ, a găsit un schelet de om.

Cazul denunţîndu-se, parchetul a început imediat o anchetă, bănuind vr'o crimă misterioasă.

Scandalul din strada Rozelor

Un noŭ scandal s'a întîmplat aseară în str. Rozelor între doĭ jandarmĭ şi cîte-va prostituate.

Marin Iliescu şi Ioan Constantinescu din compania jandarmerieĭ rurale, petrecînd aseră într'o casă de prostituţie, s'aŭ luat la ceartă cu o femeie, pentru oare-care *sume.* Cearta a degenerat, şi biata femeie a fost bătută pînă la singe şi-apoĭ tîrîtă afară în curte.

La ţipetele disperate ale femeieĭ a alergat imediat sergentul Nr 785, care vroind să aresteze pe jandarmĭ, aceştia aŭ năvălit asupra luĭ şi l'aŭ bătut pînă l'aŭ lăsat întins la pămînt.

Alergind maĭ mulţĭ alţĭ sergenţĭ în ajutorul tovarăşuluĭ lor aŭ izbutit să aresteze pe ceĭ doĭ bătăuşĭ la secţia 25.

Mitropolitul primat a plecat azĭ dimineaţă la băile din Karlsbad.

D. Gr. N. Manu pleacă diseară la Sinaia pentru a ruga pe rege să aziste la botezul primuluĭ vapor romîn construit în ţară în şantierul din T.-Severin, precum şi la inaugurarea celor două vapoare care fac serviciul de pasagerĭ între Brăila şi Galaţĭ.

Inaugurarea acestor două vapoare se va face în primele zile ale luneĭ viitoare, iar inaugurarea întreguluĭ serviciŭ de navigaţie romînă pe Dunăre şi pe Mare se va face cu o solemnitate foarte mare în Septembrie.

Din Londra se telegrafiază *Agenţieĭ Romîne* «importanta» ştire că prinţul Ferdinand şi prinţesa Maria aŭ prînzit aseară la lordul Rosseberry, fostul prim ministru al Englitereĭ.

Ierĭ după amiazĭ a fost găsit spînzurat de craca unuĭ arbore, în curtea bisericeĭ Sf. Dumitru din Tecuciŭ, un tînăr de vre-o 18 anĭ.

Nenorocitul se numea Ion Popovicĭ, elev la şcoala de cîntăreţĭ din localitate.

D. Lascar Catargiu a plecat erĭ după amiazĭ la T.-Neamţu de unde va pleca la mănăstirile Neamţu, Agapia şi Văratec.

Un muncitor nenorocit s'a găsit aseară mort pe şinele găreĭ de Nord.

Cadavrul a fost transportat la spitalul Mavroghenĭ, unde s'a stabilit că se numia Nicolae Anghel.

Expoziţiunea concursurilor şcoaleĭ de arte frumoase din Bucureştĭ va fi deschisă Duminică 18 Iunie, de la 2—6 p m., iar Lunĭ, Marţĭ şi Mercurĭ (19, 20 şi 21 Iunie), de la orele 8 a. m şi pînă la 6 p. m. în localul şcoaleĭ, palatul universităţeĭ.

«Adevĕrul Ilustrat» de mîine are **următorul sumar :**

Cronica săptămînală de *Const. C. Bacalbaşa.*

Ali, poezie de *N. T. Ionescu.*

Duiliu Zamfirescu, (biografie) de *Const. Mille.*

Un om de prisos, nuvelă de *Traian Demetrescu.*

S'apropie, poem de *Mariu.*

Epigramă, (uneĭ curtezane) de *V. Scîntee.*

Din Anticitatea Romînilor, de *H.*

De toate.

Moftur̆ĭ.

Varietate ştiinţifică cu ilustraţie : **cum se fierbe apa în hîrtie.**

Scene din Ghetto, de *Sacher Masoch.*

Ilustraţiĭ :

Duiliŭ Zamfirescu.

Premianta.

Evoluţia unuĭ partid.

Harpista, poezie cu ilustraţie.

ULTIME TELEGRAME

PARIS, 16 Iunie.—Comisiunea armateĭ a ascultat pe ministrul de războiŭ care a combătut serviciul de doĭ anĭ pentru că nu permite a se avea ca în Germania efective suficiente, ţşi că ar impiedica formarea cadrelor pentru artilerie şi cavalerie.

Temps desminte, pe baza declaraţiunilor unor persoane din cele maĭ competinte, toate ştirile privitoare la publicarea convenţiunilor ce ar exista între Franc̦ia şi Rusia.

LONDRA, 16 Iunie.—Camera lorzilor a adoptat în mod definitiv bilul privitor la serviciul militar voluntar.

ROMA, 16 Iunie.—*Camera.* In timpul şedinţeĭ, un individ a aruncat din tribună o scrisoare în incintă. Faptul a trecut aproape neobservat. Individul se chiamă Ferrari şi scrisoarea era adresată D-luĭ Crispi pentru a-ĭ cere un ajutor.

Ferrari a fost interogat la cheştură, apoĭ îndată liberat.

FERROL, (Spania) 16 Iunie.—O ciocnire sîngeroasă cu loviturĭ de bastoane, cuţite şi revolvere s'a produs în satul San Matea în timpul tîrguluĭ. Cauza a fost o discuţie pentru a şti cine va duce la procesiune icoana sfîntuluĭ Pelayo, patronul satuluĭ. Vr'o patru-zecĭ de persoane aŭ fost rănite, dintre care preotul eparhieĭ şi un alt preot.

SAN-FRANCISCO, 16 Iunie.—Un incendiu a izbucnit aseară în cartierul Comerţuluĭ de Sud. A fost întreţinut de un vînt care sufla foarte tare ; s'a întins la numeroase stabilimente şi case.

Vr'o sută de familiĭ sînt fără adăpost, o femeie a perit în flacărĭ, maĭ multe persoane aŭ fost rănite.

Pagubele se urcă la 2 000.000 de dolarĭ.

PETRECERI

Grădina Băicoianu.—Duminică 18 Iunie mare serbare cîmpenească, organizată de societatea filantropică „Somer Israel". Două muzicĭ, jocurĭ cu ruleta, drum de fer a la Monte Carlo, bătae de florĭ.—Intrarea pentru o persoană 1 leŭ, pentru o familie 2 leĭ

SPECTACOLE

Grădina Hugo. – In fie-care seară spectacol variat. Debutul quartetuluĭ rusesc.

Sala Alcazar.— Reprezentaţiunĭ variate ale trupeĭ internaţionale.

Grădina Paţac. – In toate serile reprezentaţiĭ variate cu program nou.

Grădina Trocadero.—In fie care seară mare concert cu două muzicĭ, una instrumentală sub conducerea D-luĭ Kratochvil, şi o orchestră naţională.

***

Grădina Casino.—In fie-care seară concert de muzică militară

Licitaţiunĭ

In ziua de 27 Iunie 1895 la orele 10 a. m., se va ţine licitaţie publică, în biuroul serviciuluĭ de geniŭ, pentru darea în întreprindere a lucrărilor de instalare de lavabourĭ la pavilioanele de administraţie ale cazărmeĭ de infanterie din Rîmnicu-Vîlcea şi Tîrgu-Jiŭ. Lucrare în valoare de leĭ 2 524.

— In ziua de 1 Iulie 1895 orele 3 p. m., la comandamentul corpuluĭ IV de armată, serviciul de geniŭ strada Carol No. 44 Iaşĭ, pentru darea în întreprindere a construireĭ a 4 pichete, aparţinînd regimentuluĭ 25 infanterie Vasluĭ, în suma de 6000 leĭ asupra devizuluĭ No. 278 bis.

— In ziua de 7 Iulie 1895 orele 3 p. m., la comandamentul corp. IV de armată, serviciul de geniŭ, strada Carol No. 44 Iaşĭ, pentru darea în întreprindere a înfiinţăreĭ de mobilier la cazarma Cămara din T.-Ocna asupra devizelor No. 280 şi 281 în sumă totală de leĭ 3,384 banĭ 30.

Starea civilă

Declaraţiunĭ de căsătorie

D. Petre Dumitrescu cu d-ra Maria Constantinescu ; D. Herman Ioan Vilhelm Ianoschevsky cu d-ra Antonie Amalia Ida Runcke ; D. Ozias Herzenberg cu d-ra Rachel Frängel ; D. Ion Preda cu d-ra Maria I. Munteanu ; D. Iosef Orban cu d-ra Mariţa Anica Laslo ; D. Anton Sande cu d-ra Alexandrina Ioniţă Marin.

BIBLIOGRAFIE

A apărut **Chestiunea agrară în Romînia de Ioan Rădoi.**

***

Noutăţĭ muzicale. — In editura magazinuluĭ de muzică Const. Gebauer a apărut :

Sîrba luĭ Jikidi, compusă de talentatul profesor *Const. Dimitrescu,* dirigintele orchestreĭ Teatruluĭ Naţional. — Preţul 1 leŭ 50.

***

A apărut în biblioteca de popularizare a D-lor Ralian şi Ignat Samitca fascicula No. 5 intitulată : **Şase nuvele de I. P. Iacobsen.** — Preţul 30 banĭ.

***

A eşit de sub tipar în editura librărieĭ Socec et comp. **Paremiile luĭ Solomon** extrase din Biblia de la 1688. — Preţul 40 de banĭ. — De vînzare la toate librăriile din Bucureştĭ şi ţară.

***

A apărut :

Tratatul de Drept Comercial, partea III-a vol. 1 de C. N. Toneanu. Se află de vînzare pe preţul de 2 leĭ la autor în Galaţĭ, la librăria Socec în Bucureştĭ şi Şaraga în Iaşĭ.

Asemenea partea I şi II pe preţ de 10 leĭ ambele.

***

A apărut în editura librărieĭ Socec et comp. **Amintirĭ** (poeziĭ) de Valerian Ursianu, absolvent al facultăţeĭ de litere din Bucureştĭ. — Preţul 5 leĭ.

***

A apărut Eraldica în faţa P. S. S. Episcopuluĭ Ghenadie al Rîmniculuĭ-nouluĭ-Severin de colonelul P. V. Năsturel.

A apărut în editura librărieĭ Carol Muller : Polemice, de Petru P. Negulescu, preţul l. 1.50.

Biblioteca pentru toţĭ, No 8, intitulată Romînia Roma-Piza de Jules Michel. Preţul 30 banĭ

Const. Mille Proprietar

Bucurescĭ, Tipografia Modernă Gr. Luis, Strada Academieĭ No. 24